

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้าน การเรียนการสอน

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง อาจารย์สิริดา ไวยาวังมัย วิทยาลัยการออกแบบ สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์
2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก อาจารย์ชินภัทร์ กันตะบุตร วิทยาลัยการออกแบบ สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์
3. บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชา ART123 ภาษาอังกฤษเพื่อการออกแบบ (English for Design) ในกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานของสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

4. เรื่องที่เล่า

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการออกแบบสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์วิทยาลัยการออกแบบ

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

เป็นการเรียนการสอนเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ ด้านการออกแบบนิเทศศิลป์และออกแบบกราฟิก โดยเรียนจาก Clip ที่น่าสนใจใน YouTube และและเรียนคำศัพท์เฉพาะภาษาอังกฤษ (Technical Term) โดยใช้หนังสือชื่อ BASIC GRAPHIC DESIGN VOCBULARY for beginner ที่รวบรวมไว้โดยอาจารย์วิชัย เมฆเกิดชู และให้แนะนำให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการออกแบบกราฟิก และหาแรงบันดาลใจจากผลงานสร้างสรรค์ในระดับสากลผ่าน website ต่างๆ อาทิเช่น behance.net, dribbble.com, thedieline.com, pinterest.com และ eyeondesign.aiga.org เป็นต้น

ในชั้นเรียนนักศึกษาได้รับการฝึกทักษะใน 4 ด้าน ได้แก่ Speaking, Listening, Writing, Reading อีกทั้งให้มีการฝึกการนำเสนอผลงานออกแบบด้วยภาษาอังกฤษจากผลงานกลุ่มในปลายภาคการศึกษา

ในรายวิชานี้ได้รับความเมตตาจากท่านผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รศ.ดร.ชาติชาย ตระกูลรังสี มาเป็นที่ปรึกษาในการเรียนการสอน โดยได้จัดตั้งกลุ่มไลน์นำเสนอคลิปบทเรียนภาษาอังกฤษ UCAN www.ucan.vn ในระดับ A1 และ A2 เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนนอกชั้นเรียนด้วย ซึ่งได้รับความสนใจในการเข้าร่วมเป็นอย่างดี

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จเทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วมอุปสรรค หรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางแก้ไข

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาด้านศิลปะและการออกแบบ มีอุปสรรคหลักสำคัญอย่างแรกคือทัศนคติต่อความสำคัญของการพัฒนาภาษาอังกฤษในตนเองของผู้เรียน จากการสอบถาม และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักศึกษามักเข้าใจว่าทักษะภาษาอังกฤษไม่จำเป็น ทั้งยังเรียนรู้ได้ยาก และไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดความยากลำบากในการพัฒนา ซึ่งกลยุทธ์สำคัญประการแรกคือการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้นักศึกษาได้เปิดใจ มองเห็น โอกาสและการเพิ่มศักยภาพในตนเองไปสู่ความสำเร็จด้วยการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ได้

โดยในชั้นเรียนจะมีกระบวนการสอดแทรกเนื้อหาที่ช่วยกระตุ้นปลุกแรงบันดาลใจ ผ่านเรื่องราวของบุคคลที่เป็นต้นแบบที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มนักศึกษาได้แก่ รุ่นพี่ในสาขาออกแบบนิเทศศิลป์ที่สร้างชื่อเสียง นักออกแบบที่นักศึกษาชื่นชอบ และนักออกแบบชาวต่างประเทศ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร มาแนะนำเรื่องราวการก้าวไปสู่ความสำเร็จของบุคคลเหล่านั้น ไม่ใช่เพียงแค่ผลงานสร้างสรรค์ที่โดดเด่นสวยงามเท่านั้นที่น่าพาดพิงงานและนักออกแบบไปสู่เวทีระดับประเทศหรือระดับโลกได้เพียงอย่างเดียว

หากแต่การสื่อสารด้วยภาษาที่เป็นสากล เป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จนั้นด้วย นอกจากนั้นผู้สอนยังเชื่อมโยงความสำคัญและประโยชน์จากการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ การค้นคว้าข้อมูล งานวิจัย เอกสาร การอ้างอิงผลงานของต่างประเทศ โอกาสในการฝึกงานหรือทำงานกับบริษัทต่างประเทศ หรือการพูดคุยสนทนากับเพื่อนมิตรนักออกแบบต่างชาติได้อีกด้วย ซึ่งนักศึกษาได้เริ่มเปิดใจรับข้อมูล เหตุผล และประโยชน์จากชั้นเรียนในครั้งแรกไปสู่ความตั้งใจที่มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งมีความมั่นใจในการออกเสียง การพูด และมุ่งมั่นต้องการพัฒนาตนเองมากขึ้น ผ่านการนำเสนอผลงานสุดท้ายของชั้นเรียนได้อย่างน่าประทับใจ

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

นักศึกษาในชั้นเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นจากความตั้งใจในการนำเสนอผลงานสุดท้ายของรายวิชา มากกว่าร้อยละ 90 จากผลงานของทุกกลุ่มในรายวิชา เห็นได้จากการตรวจความคืบหน้า การเตรียมงาน ความมุ่งมั่นใส่ใจ และการนำเสนอผลงานแนวคิดเป็นภาษาอังกฤษ โดยถ่ายทอดผ่านหัวข้องาน “Art Installation: How to improve English skill with design concept ”